Lietas arhīva Nr. A42-01693-19/23
ECLI:LV:ADRJRIT:2019:1219.A420169319.4.S

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2019.gada 19.novembrī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese R.Migla

piedaloties pieteicējas /pers. A/ pilnvarotajam pārstāvim zvērinātam advokātam Jānim Pušpuram un atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicināto iestāžu Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras pārstāvei Dacei Ivānei un Valsts ieņēmumu dienesta pārstāvim Kristapam Leonardam Limbergam,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc /pers. A/ pieteikuma par Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras direktores 2019.gada 16.janvāra lēmuma Nr.19/136331 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras (turpmāk – aģentūra) Rīgas pilsētas Zemgales nodaļas vecākās inspektores 2016.gada 15.novembra lēmumu Nr.16/2162145 „Par bezdarbnieka pabalsta piešķiršanu" pieteicējai /pers. A/ tika piešķirts un izmaksāts bezdarbnieka pabalsts par periodu no 2016.gada 1.novembra līdz 2017.gada 9.aprīlim.

Ar aģentūras Rīgas pilsētas Zemgales nodaļas vecākās inspektores 2018.gada 14.novembra lēmumu Nr.18/2704566 „Par pārmaksas atgūšanu" nolemts noteikt bezdarbnieka pabalsta pārmaksu par periodu no 2016.gada 1.novembra līdz 2017.gada 9.aprīlim 2557,40 *euro* apmērā un pieprasīt pieteicējai atmaksāt pārmaksāto bezdarbnieka pabalstu 2557,40 *euro* apmērā līdz 2019.gada 14.janvārim (turpmāk – sākotnējais lēmums).

Pieteicēja sākotnējo lēmumu apstrīdēja aģentūras Rīgas pilsētas Zemgales nodaļas direktorei, lūdzot to atcelt.

Izskatot pieteicējas apstrīdēšanas iesniegumu, ar aģentūras direktores 2019.gada 16.janvāra lēmumu Nr.19/136331 (turpmāk – pārsūdzētais lēmums) sākotnējais lēmums atstāts negrozīts.

Aģentūra konstatēja, ka pieteicēja nepamatoti bija iesniegusi ziņas Valsts ieņēmumu dienestam (turpmāk – dienests) par savu atbrīvošanu no darba viņai piederošajā uzņēmumā SIA /Nosaukums A/ ar 2015.gada 14.septembri. Tā kā pieteicēja kā mikrouzņēmuma īpašniece periodā no 2012.gada 1.janvāra līdz 2017.gada 31.decembrim atradās darba ņēmēja statusā SIA „/Nosaukums A/", tad viņai nebija tiesiska pamata atrasties bezdarbnieka statusā no 2016.gada 1.novembra līdz 2017.gada 9.aprīlim.

[2] Administratīvajā rajona tiesā 2019.gada 18.februārī saņemts pieteicējas pieteikums, kurā norādīti turpmāk minētie argumenti.

[2.1] Pārsūdzētais lēmums pamatots ar citiem faktiskajiem apstākļiem, kas nav bijuši par pamatu sākotnējā lēmuma pieņemšanai un tajā nav minēti. Sākotnējā lēmumā nekas nav minēts par apstākli, ka bezdarbnieka pabalsta saņemšanas laikā pieteicēja kā mikrouzņēmuma īpašniece atradusies darba ņēmēja statusā pie SIA /Nosaukums A/.

[2.2] Pieteicēja norāda, ka 2015.gada septembrī atsavināja sev piederošās SIA /Nosaukums A/ kapitāldaļas, izstājās no valdes, pārtrauca darba attiecības, un sabiedrība par darba attiecību izbeigšanu ziņoja Elektroniskajā deklarēšanas sistēmā (EDS). Pēc Komerclikuma normām par attiecīgo izmaiņu veikšanu ir atbildīga sabiedrības valde, līdz ar to ir prettiesiski vainot pieteicēju, ka Uzņēmumu reģistrā nav veikta dalībnieku maiņas reģistrācija.

SIA /Nosaukums A/ kopš 2015.taksācijas gada nav bijis apgrozījums, līdz ar to saskaņā ar Mikrouzņēmuma nodokļa likuma 4.panta 8.[1].punktu uzņēmums zaudējis mikrouzņēmuma nodokļa maksātāja statusu jau no 2016.gada 1.janvāra, tomēr dienests attiecīgo faktu nav deklarējis.

Dienests par attiecīgo situāciju ir bijis informēts, tomēr atbildi nav sniedzis.

[2.3] Aģentūras atsauce uz pieņēmumu, ka pieteicēja kā mikrouzņēmuma īpašniece atradusies darba ņēmēja statusā, nav pamatota. Pieteicēja nav bijusi pašnodarbinātā persona un nav bijusi darbinieks.

[3] Administratīvajā rajona tiesā ar papildinājumiem saņemti aģentūras paskaidrojumi par pieteikumu. Aģentūra pieteikumu neatzīst un lūdz to noraidīt. Paskaidrojumos aģentūra atsaucas uz pārsūdzētajā lēmumā norādīto un papildus paskaidro turpmāk minēto.

Aģentūra atsaucas uz likuma „Par valsts sociālo apdrošināšanu" 27.[1] panta otro un ceturto daļu, secinot, ka vispārīgi tiesību normās ir noteiktas aģentūras tiesības atgūt pārmaksātos pabalstus, ieturot tos no personai izmaksājamajiem citiem pabalstiem, ja tādi ir, vai arī nododot pabalstu atgūšanu tiesu izpildītāja rīcībā, pamatojoties uz aģentūras izdotu izpildrīkojumu.

Sabiedrībai ir leģitīma interese, lai sociālās apdrošināšanas līdzekļi tiktu izmantoti tikai atbilstoši apdrošināšanas sistēmas mērķim. Sabiedrības interesēs ir atgūt nelikumīgi izmaksātos līdzekļus, lai tos varētu izmantot, izmaksājot pabalstu citai personai, kurai ir iestājies apdrošināšanas gadījums un kurai šie līdzekļi pienākas.

Līdz ar to pārsūdzētais lēmums ir tiesisks un pamatots.

[4] 2019.gada 4.septembrī tiesā saņemts pieteicējas iesniegums par pierādījumu pievienošanu.

Papildus pieteikumā norādītajam pieteicēja paskaidro, ka izmaiņas par kapitāla daļu pārreģistrāciju bija paredzēts pieteikt Uzņēmumu reģistrā 2015.gada 14.septembrī, tomēr sabiedrības dalībnieks un valdes loceklis /pers. E/ uz norunāto vizīti pie notāra neieradās, un attiecīgās izmaiņas nav veiktas.

[5] 2019.gada 2.oktobrī tiesā saņemta dienesta atbilde par informācijas sniegšanu, kurā norādīts turpmākais.

Uzņēmuma reģistra 2015.gada 18.septembra lēmums, ar kuru pieteicēja tiek atbrīvota no valdes locekles amata, ir tikai konstatējošs administratīvais akts par to, ka pieteicējas kā valdes locekles tiesības ir izbeigušās, proti, tas nostiprina jau pastāvošu juridisku faktu. Taču sekas – darbinieka statusa zaudēšana – ar to neiestājas.

No pieteicējas puses nav ievēroti noteikumi attiecībā uz ieraksta izdarīšanu komercreģistrā par jauno īpašnieku, lai šīs izmaiņas būtu spēkā arī attiecībā uz trešajām personām (Komerclikuma 12.panta pirmā daļa). Attiecībā uz pieteicējas iesniegto dāvinājuma līgumu nevar paļauties, ka tas nav noslēgts ar atpakaļejošu datumu (izmaiņas nav veiktas jau vairāk kā 4 gadus). Turklāt iesniegtais dāvinājuma līgums ir kritiski vērtējams arī tā apstākļa dēļ, ka dienu pēc šī līguma noslēgšanas pieteicēja vērsās Uzņēmuma reģistrā ar pieteikumu, ar kuru tiek atbrīvota valde, bet pieteikumu, ar kuru mainās īpašnieki, neiesniedza.

Tā kā Mikrouzņēmuma nodokļa likuma 1.panta 2.punkts noteic, ka mikrouzņēmuma īpašnieks ir sabiedrības ar ierobežotu atbildību dalībnieks un kā izriet no komercreģistra datiem, tad pieteicēja ir bijusi SIA /Nosaukums A/ dalībniece no 2006.gada 6.novembra līdz 2019.gada 17.janvārim, tad nav pamats apgalvot, ka minētā persona mikrouzņēmuma īpašnieka statusā nav kopš kapitāla daļu dāvinājuma līguma noslēgšanas dienas.

[6] 2019.gada 6.novembrī tiesā saņemti dienesta paskaidrojumi par pieteikumu. Dienests uzskata, ka pieteikums ir nepamatots un noraidāms. Dienests atsaucas uz iepriekš sniegto atbildi un papildus paskaidro turpmāk minēto.

[6.1] Dienests pilnībā pievienojas aģentūras argumentācijai un Senāta norādītajam, ka bezdarbnieka statuss, kas ir priekšnoteikums bezdarbnieka pabalsta piešķiršanai, nav savienojams ar darba ņēmēja statusu. Minēto secinājumu nemaina tas, ja persona, joprojām esot darba ņēmēja statusā, kādu laiku nesaņem ienākumus no savas nodarbinātības. Šādā gadījumā darbinieks var uzteikt darba līgumu, bet īpašnieks risināt jautājumu par uzņēmuma likvidāciju. Tātad secināms, ka tiesības saņemt bezdarbnieka pabalstu nav, ja persona atrodas darba attiecībās.

[6.2] Lietā ir strīds par apstākli, vai kapitāldaļu atsavināšana, nereģistrējot to komercreģistrā, ir attaisnojuma, lai uzskatītu, ka pieteicēja vairs nebija SIA /Nosaukums A/ īpašniece.

[6.3] Mikrouzņēmumu nodokļa likumā nav noteikts, ar kuru taksācijas periodu nodokļu maksātājs zaudē mikrouzņēmuma nodokļa maksātāja statusu, ja mikrouzņēmuma nodokļa deklarācijas par taksācijas periodu, kurā nodokļu maksātājam nav apgrozījuma, tiek iesniegtas novēloti, pēc attiecīgā taksācijas perioda beigām, neievērojot likumā noteiktos deklarāciju iesniegšanas termiņus.

Šādā situācijā atbilstoši Mikrouzņēmumu nodokļa likuma 12.pantam nodokļu maksātāju var sodīt par deklarācijas laicīgu nesniegšanu.

[6.4] Dienests paskaidro, ka pirmkārt, 2012.gadā SIA /Nosaukums A/ ir sniedzis informāciju dienestam par pieteicēju kā mikrouzņēmuma īpašnieci (dalībnieci). Otrkārt, 2015.gada 14.septembrī SIA /Nosaukums A/ dienestam iesniedzis pārskatu "Ziņas par darba ņēmējiem", kurā norādīts, ka darba attiecības ar pieteicēju ir izbeigtas ar 2015.gada 14.septembra (21.kods – darba ņēmēja vai mikrouzņēmuma darbinieka statusa zaudēšana, pamatojoties uz darba ņēmēja uzteikumu). Treškārt, datu sniegšana aģentūrai atbilstoši starpresoru vienošanās noteiktajam notiek automātiski 3 reizes nedēļā, kā rezultātā dati par pieteicēju nosūtīti aģentūrai kārtējā (2015.gada 18.septembra) sagatavotajā datu sūtījumā.

Attiecīgi konstatējams, ka pirms lēmuma pieņemšanas par bezdarbnieka pabalsta izmaksu aģentūrai tika nosūtīta informācija, pamatojoties uz iesniegto pārskatu "Ziņas par darba ņēmējiem".

[7] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāvis pieteikumu uzturēja, pamatojoties uz pieteikumā un tā papildinājumos norādītajiem argumentiem.

[8] Aģentūras un dienesta pārstāvji pieteikumu neatzina, pamatojoties uz pārsūdzētajā lēmumā un paskaidrojumos norādīto.

Motīvu daļa

[9] Izvērtējot lietas materiālus un uzklausot procesa dalībniekus, tiesa secina, ka pieteikums ir apmierināms.

[10] Saskaņā ar Mikrouzņēmumu nodokļu likuma 1.panta 2. un 3.punktu šā likuma izpratnē mikrouzņēmuma darbinieks ir gan fiziskā persona, kura tiek nodarbināta uz darba līguma pamata, gan arī mikrouzņēmuma īpašnieks, tostarp sabiedrības ar ierobežotu atbildību dalībnieks.

Atbilstoši Uzņēmumu reģistra datiem pieteicēja un /pers. E/ ir dalībnieki mikrouzņēmumā SIA /Nosaukums A/, katram pieder 50% daļas, abi ir valdē ar tiesībām pārstāvēt komercsabiedrību atsevišķi.

2015.gada 14.septembrī /pers. A/ savas pamatkapitāla daļas, kas sastāda 50% no uzņēmuma pamatkapitāla, uzdāvina /pers. E/. Daļu īpašuma tiesības pāriet /pers. E/ īpašumā ar līguma parakstīšanu. Vienlaicīgi ar līguma parakstīšanu puses paraksta dalībnieku reģistra nodalījumu Nr.2. Puses apņemas līguma slēgšanas dienā pie notāra apstiprināt pušu parakstus dokumentu iesniegšanai Uzņēmumu reģistrā. /pers. E/ uzņemas pienākumu iesniegt pieteikumu Uzņēmumu reģistram par izmaiņu veikšanu un segt ar izmaiņām saistītās izmaksas *(lietas 48.lapa)*.

Pieteicēja norāda, ka 2015.gada 14.septembrī Uzņēmumu reģistram bija paredzēts pieteikt izmaiņas par kapitāldaļu pārreģistrāciju, taču /pers. E/ uz norunāto vizīti pie notāra neieradās un attiecīgās izmaiņas no pieteicējas neatkarīgu iemeslu dēļ netika pieteiktas *(lietas 47., 51.lapa)*.

2015.gada 15.septembrī dienests Elektroniskajā deklarēšanas sistēmā (EDS) informē SIA /Nosaukums A/, ka dokuments par amatpersonas /pers. A/ atlaišanu 2015.gada 14.septembrī pieņemts un iekļauts dienesta datubāzē *(lietas 6.lapa)*.

2015.gada 15.septembrī pieteicēja informē Uzņēmumu reģistru, ka viņa atkāpjas no valdes priekšsēdētājas amata, un 2015.gada 18.septembrī Uzņēmumu reģistrs komercreģistrā ieraksta, ka atbrīvota valde – pieteicēja, valdes priekšsēdētāja ar tiesībām pārstāvēt komercsabiedrību atsevišķi *(lietas 62.-66.lapa)*.

2016.gada 1.novembrī pieteicēja lūdz aģentūru piešķirt bezdarbnieka pabalstu un ar aģentūras 2016.gada 15.novembra lēmumu pieteicējai piešķirts bezdarbnieka pabalsts par periodu no 2016.gada 1.novembra līdz 2017.gada 31.jūlijam *(lietas 30., 31.lapa)*.

2018.gada 31.jūlijā dienests informē aģentūru, ka pieteicējas kā komercsabiedrības īpašnieka – darbinieka periods SIA /Nosaukums A/ ir no 2012.gada 1.janvāra līdz 2017.gada 31.decembrim un SIA/Nosaukums A/ nepamatoti iesniegusi ziņas par pieteicējas atbrīvošanu ar 2015.gada 14.septembri. Tā kā SIA /Nosaukums A/ mikrouzņēmuma nodokļa maksātāja statusu zaudēja no 2018.gada 1.janvāra, pieteicējai reģistrēta darba ņēmēja statusu zaudēja 2017.gada 31.decembrī *(lietas 38.lapa)*.

Ņemot vērā dienesta sniegto informāciju, aģentūra pieņēma pārsūdzēto lēmumu par nepamatoti izmaksātā bezdarbnieka pabalsta par periodu no 2016.gada 1.novembra līdz 2017.gada 9.aprīlim atgūšanu.

Lietā ir strīds, ar kuru brīdi pieteicēja zaudēja komercsabiedrības dalībnieka statusu.

[11] Saskaņā ar Komerclikuma 188.panta pirmo daļu dalībniekam ir tiesības brīvi atsavināt sev piederošo daļu, ja vien likumā vai statūtos nav

noteikts citādi. Komerclikuma 187.[1] panta otrā daļa paredz, ka daļas atsavināšanas gadījumā daļas ieguvējs un atsavinātājs iesniedz kopīgu paziņojumu, ar kuru apliecina daļas nodošanu, vai tā darījuma akta oriģinālu vai notariāli apliecinātu kopiju, ar kuru daļas tiek nodotas.

Tiesai nav pamata apšaubīt, ka pieteicēja savas uzņēmuma daļas ir uzdāvinājusi /pers. E/. Administratīvajā lietā Nr./Numurs/ liecību sniedza /pers. E/, apliecinot dāvinājuma faktu. SIA /Nosaukums A/ abi ar pieteicēju bijuši dalībnieki. Uzņēmums pamazām beidzis savu darbību, jo pārtrūkusi sadarbība ar sadarbības partneri. Pieteicēja piezvanījusi, tikušies Vecrīgā un parakstījuši dokumentus – dāvinājuma līgumu. Pieteicēja teikusi, ka vēl jāiet pie notāra, bet tajā dienā liecinieks bijis aizņemts un domājis, ka ar parakstīšanu jau pietiek, tāpēc nav aizgājis. Kļuvis par vienīgo dalībnieku. Uzņēmums pēc tam saimniecisko darbību vairs nav veicis. Dienests pats uzņēmumu likvidējis *(lietas 108.a-108.b lapa, 05`16" – 11`16").*

Lietā arī neapstiprinās dienesta šaubas, ka dāvinājuma līgums varēja būt noslēgts ar atpakaļejošu datumu, jo dienests Elektroniskajā deklarēšanas sistēmā (EDS) uzreiz 2015.gada 14.septembrī tika informēts, ka pieteicēja nav vairs SIA/Nosaukums A/darbiniece.

Līdz ar to vērtējams, vai uzņēmuma daļu atsavināšanas nepaziņošana Uzņēmumu reģistram rada sekas, ka pieteicēja joprojām uzskatāma par SIA /Nosaukums A/ dalībnieci.

[12] Komerclikuma 187.panta pirmā un otrā daļa noteic, ka daļu un to apmaksas uzskaitei, daļu pārejas atspoguļošanai, kā arī dalībnieku tiesību nodrošināšanai sabiedrība ved dalībnieku reģistru, dalībnieku reģistrs ir lieta, kuru veido atsevišķi nodalījumi. Nodalījums ir dokuments, kuru veido vienā reizē izdarīto ierakstu kopums, kas atspoguļo pilnu aktuālo dalībnieku sastāvu.

Viedoklis par laiku, kad persona kļūst par sabiedrības kapitāldaļu īpašnieci pausts Senāta 2012.gada 22.februāra spriedumā lietā Nr. SKC-84/2012, proti, atbilstoši Komerclikuma 8.panta trešajai daļai informācija par sabiedrības dalībniekiem nav ierakstāma komercreģistrā un tādējādi tai nav publiskās informācijas (ticamības) statusa. Daļu uzskaitei kapitālsabiedrībā ved dalībnieku reģistru, kurā ieraksta Komerclikuma 187. panta otrajā daļā norādītās ziņas, tostarp katram dalībniekam piederošo daļu skaitu, kā arī notikušās izmaiņas.

Saskaņā ar Komerclikuma 136. panta pirmo un trešo daļu dalībnieks ir persona, kas ierakstīta dalībnieku (akcionāru) reģistrā, ja likumā nav noteikts citādi. Ar jēdzienu "dalībnieks" šīs sadaļas ietvaros tiek saprasts sabiedrības ar ierobežotu atbildību dalībnieks un akciju sabiedrības akcionārs.

No minēto normu jēgas nepārprotami izriet, ka persona par sabiedrības kapitāla daļu īpašnieci kļūst ar dienu, kad attiecīgas ziņas par šo daļu piederību ierakstītas sabiedrības dalībnieku reģistrā (*sk. Senāta 2012.gada 22.februāra sprieduma lietā Nr. SKC–84/2012 7.punktu*).

Tā kā SIA /Nosaukums A/ dalībnieku reģistra nodalījumā Nr.2 2019.gada 14.septembrī izdarīts ieraksts, ka vienīgais dalībnieks ir /pers. E/ *(lietas 50.lapa)*, tiesa atzīst, ka 2019.gada 14.septembrī pieteicēja zaudēja dalībnieka statusus mikrouzņēmumā SIA /Nosaukums A/.

Minētais atbilst arī Senāta paustajam, ka mikrouzņēmuma īpašnieks (sabiedrības ar ierobežotu atbildību dalībnieks) darba ņēmēja statusu zaudē tikai tad, kad uzņēmums likumā noteiktajos gadījumos zaudē minētā nodokļa maksātāja statusu vai arī īpašnieks atsavina vai likvidē mikrouzņēmumu, tādējādi zaudējot savu piederību mikrouzņēmumu nodokļa maksātājam mikrouzņēmumam *(sk. Senāta 2016.gada 21.oktobra sprieduma Nr.458/2016 7.punktu)*.

[13] Senāts ir atzinis, ka reģistrā reģistrētajām ziņām un faktiem par komersantu ir dažāda nozīme. Proti, komersanta ierakstam par komersanta nodibināšanas faktu ir konstitutīva nozīme, jo Komerclikuma 135.panta otrajā daļā ir noteikts, ka sabiedrība uzskatāma par nodibinātu un iegūst juridiskās personas statusu ar dienu, kad tā ierakstīta komercreģistrā. Turpretī citiem ierakstiem, tostarp ierakstam par valdes ievēlēšanu un pārstāvības tiesībām, ir tikai deklaratīvs raksturs, jo mērķis šo ziņu iekļaušanai komercreģistrā ir aizsargāt patērētāja un citu trešo personu, piemēram, komersanta darījumu partneru tiesības un intereses (*sk. arī Čakste K. Tirdzniecības tiesības. Rīga, [b.i], 1940, 41.lpp, sal. Senāta 2008.gada 30.septembra lēmuma lietā Nr.SKA-741/2008 (A42333605) 11.punkts*).

Dienests atsaucas uz Komerclikuma 12.pantu, ka ieraksti komercreģistrā ir spēkā attiecībā uz trešajām personām ar to izsludināšanas dienu. Tā kā jaunais īpašnieks nav ierakstīts komercreģistrā, kapitāla daļu dāvinājuma līgums neapstiprina īpašnieku maiņu.

Var piekrist dienestam, ka, raugoties no trešo personu viedokļa, kapitāla daļu atsavināšana kļūst publiska tikai ar trešo darbības soli – dalībnieku reģistrēšanu komercreģistrā. Taču, tā kā šai informācijai komercreģistrā ir deklaratīva nozīme un dalībnieku maiņa nav uzskatāma par ziņām Komerclikuma 8.panta izpratnē, tad trešās personas netiek aizsargātas un tām nav pamata paļauties uz faktu, ka komercreģistrā atrodamā informācija par kapitāla daļu piederību atbilst faktiski esošajai situācijai *(sk., piemēram, Kārkliņš J. Kapitāla daļa un tās atsavinājums, Jurista Vārds, 20.11.2012., Nr. 47 (746), aplūkots 19.12.2019.)*.

Lai arī pieteicējai un /pers. E/ bija jāiesniedz Uzņēmumu reģistram kopīgs paziņojums un jaunais dalībnieka reģistra nodalījums, kā jau tika norādīts, kapitāla daļu atsavināšanas spēkā esamības priekšnoteikums nav ieraksts komercreģistrā. Persona tiesības uz kapitāla daļu iegūst ar brīdi, kad ziņas par šo daļu piederību ierakstītas sabiedrības dalībnieku reģistrā.

[14] Aģentūra atsaucas uz likuma „Par apdrošināšanu bezdarba gadījumam" 16.panta trešo daļu, ja aģentūra konstatē, ka personai bezdarbnieka pabalsta saņemšanas laikā ir bijis vai ir darba ņēmēja vai pašnodarbinātā statuss un līdz ar to šī persona nepamatoti saņēmusi bezdarbnieka pabalstu, aģentūra pieņem lēmumu par šajā periodā pārmaksātās bezdarbnieka pabalsta summas atgūšanu, pamatojoties uz dienesta informāciju par periodiem, kuros persona reģistrēta kā darba ņēmējs vai pašnodarbinātais.

Kā jau tiesa konstatēja, pieteicēja SIA /Nosaukums A/ dalībnieka statusu zaudēja 2019.gada 14.septembrī, kad tika noslēgts kapitāldaļu atsavināšanas līgums un izdarīts ieraksts dalībnieku reģistrā. Uz to brīdi pieteicēja bija arī SIA /Nosaukums A/ valdes priekšsēdētāja.

Saskaņā ar Komerclikuma 224.panta astoto daļu valdes loceklis var jebkurā laikā atstāt valdes locekļa amatu, par to iesniedzot paziņojumu sabiedrībai. Savukārt saskaņā ar Komerclikuma 307.pantu izmaiņas valdes sastāvā piesakāmas komercreģistra iestādei, iesniedzot valdes locekļu sarakstu un attiecīgo valdes locekļa paziņojumu.

2015.gada 15.septembrī pieteicēja iesniedza SIA /Nosaukums A/ paziņojumu, ka ar 2015.gada 15.septembri atkāpjas no valdes priekšsēdētāja amata *(lietas 62.lapa)* un pieteica izmaiņas, ka valdes priekšsēdētājs atstājis amatu *(lietas 63., 64.lapa)*.

Līdz ar to SIA /Nosaukums A/ pamatoti dienestam iesniedza pārskatu „Ziņas par darba ņēmējiem", ka darba attiecības ar pieteicēju izbeigtas: 21.kods – darba ņēmēja vai mikrouzņēmuma darbinieka statusa zaudēšana, pamatojoties uz darba ņēmēja uzteikumu. Dienests arī pamatoti dokumentu par amatpersonas /pers. A/ atlaišanu pieņēma un iekļāva dienesta datubāzē *(lietas 6.lapa)* un 2015.gada 18.septembrī nosūtīja aģentūrai kārtējā sagatavotajā datu sūtījumā *(lietas 98.lapa)*.

Tādejādi aģentūras Rīgas pilsētas Zemgales nodaļa pamatoti 2016.gada 15.novembrī pieteicējai piešķīra bezdarbnieka pabalstu. Tā kā nav konstatējama pabalsta nepamatota izmaksa, nav arī pamata lēmuma par pārmaksātās bezdarbnieka pabalsta summas atgūšanu pieņemšanai.

Savukārt jautājums par brīdi, ar kuru SIA /Nosaukums A/ zaudē mikrouzņēmuma nodokļa maksātāja statusu, ja nodokļa maksātājam taksācijas periodā nav apgrozījuma, attiecas uz /pers. E/ – ar kuru brīdi viņš kā dalībnieks zaudē mikrouzņēmuma darbinieka statusu.

[15] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmo daļu, ja pieteikums pilnībā vai daļēji apmierināts, tiesa piespriež no atbildētāja par

labu pieteicējam viņa samaksāto valsts nodevu. Savukārt saskaņā ar Ministru kabineta 2013.gada 12.februāra noteikumu Nr.85 „Kārtība, kādā administratīvajā lietā iemaksā, atmaksā un atlīdzina valsts nodevu un iemaksā un atmaksā drošības naudu" 13.punktu valsts nodevu atlīdzina mēneša laikā pēc pieteicēja iesnieguma saņemšanas iestādē Administratīvā procesa likuma 126.pantā minētajos gadījumos no tās iestādes budžeta līdzekļiem, kura attiecīgajā administratīvajā lietā bijusi pieaicināta atbildētāja pusē.

Tā kā pārsūdzēto lēmumu pieņēma aģentūra, valsts nodeva atlīdzināma no aģentūras līdzekļiem.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmo daļu, 246.–251.pantu un 289.–291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

apmierināt /pers. A/ pieteikumu.

Atcelt no tā pieņemšanas brīža Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras direktores 2019.gada 16.janvāra lēmumu Nr.19/136331.

Piespriest no Latvijas Republikas par labu /pers. A/ (personas kods /personas kods/) viņas samaksāto valsts nodevu 30 *euro* apmērā.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā mēneša laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese R.Migla